

Det er selvfølgelig et godt resultat, fordi det er en positiv politisk tilkendegivelse fra resten af EU-fællesskabet om, at man anerkender Danmarks særlige situation, og som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil regeringen med udgangspunkt i den fælles politiske erklæring arbejde for, at den mængde CO₂-ækvivalenter, Danmark i 2008-2012 må udlede, afspejler, hvad der svarer til 21 pct. af et korrigeret 1990-niveau.

Kl. 19.40

Men heri ligger naturligvis også det forhold, at regeringen på ingen måde kan garantere, at vi i 2006 rent faktisk bliver tilgodeset. Der er nogle helt andre forhandlinger, som skal begynde, og nye forhold kan og vil formentlig spille ind.

Vi har kæmpet for at få et godt udgangspunkt for disse forhandlinger, og det synes jeg ærligt talt, oddsene taget i betragtning, at vi har fået. Det ændrer dog ikke det faktum, at når vi juridisk har forpligtet os til noget, så er det det, som tæller, indtil andet er aftalt.

Regeringen vil leve op til Danmarks internationale forpligtelser under Kyotoprotokollen, og regeringen lægger vægt på, at det sker til de lavest mulige omkostninger for at få mest miljø for pengene, selvfølgelig, og dermed jo også for miljøet, men også fordi det er vigtigt for os at holde os det for øje set i lyset af, at vi jo har fået en betydelig større forpligtelse.

Der er i bemærkningerne givet et overblik over, hvordan situationen forventes at se ud i 2008-2012 med den viden, vi har i dag.

Jeg skal for god ordens skyld gentage, hvad der står i bemærkningerne, nemlig at fremskrivningen for 2008-2012 hviler på de samme grundlæggende forudsætninger, som fremskrivningen i den forhenværende regerings forslag til ratifikation. Der er dog sket visse justeringer som følge af et forbedret datagrundlag siden maj sidste år.

Regeringen arbejder på nuværende tidspunkt meget intenst på at finde ud af, hvordan Danmarks målforpligtelse kan sikres på den mest hensigtsmæssige og billigste måde. Jeg nævnte i mit indlæg tidligere i dag, at vi har lavet et tværministerielt og koordineret udvalgsarbejde, og vi har også sagt, at vi vil sørge for at finde ud af, hvor langt vi med de nuværende virkemidler vil være fra 21-pct.-målet i 2008-2012. Det giver et fornyet og forbedret overblik.

Parallelt hermed vil udvalgene vurdere, hvilke virkemidler nationale som internationale, herunder Kyotomekanismerne, som bedst og

billigst kan medvirke til, at Danmark lukker hullet, så 21-pct.-målsætningen efterleves.

Et samlet udvalgsarbejde vil inden årets udgang – og jeg har forstået de bemærkninger, der faldt om at fremskynde det så meget som muligt – munde ud i, at regeringen tager stilling til et samlet oplæg om, hvordan Danmarks reduktionsforpligtelse kan håndteres på den mest hensigtsmæssige måde.

Tiden til dette udvalgsarbejde er godt givet ud. Jeg er simpelt hen nødt til nøje at vurdere de enkelte tiltag, at se dem i en sammenhæng, så vi alt i alt opnår mest miljø for pengene, så vi kan efterleve 21-pct.-målsætningen.

Det er regeringens holdning, at der inden for alle samfundssektorer vil være behov for yderligere initiativer i de kommende år for at nå målsætningen om en reduktion på 21 pct. Alle sektorer vil derfor yde et hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt bidrag til opfyldelse af 21-pct.-målsætningen, således at der fortsat foregår en betydelig hjemlig indsats. Regeringen vil også anvende Kyotomekanismerne for at nå 21-pct.-målsætningen og for at formindske de samlede omkostninger.

Emnet i dag er imidlertid ikke spørgsmålet om, hvordan Danmark kan leve op til sine forpligtelser. Som det også er nævnt i bemærkningerne til forslaget, skal der i forbindelse med det foreliggende beslutningsforslag ikke fremlægges eller særskilt tages stilling til, hvilke virkemidler eller initiativer der skal bidrage til Danmarks målopfyldelse. Jeg beder derfor om, at vi i dag holder os til emnet, nemlig Folketingets samtykke til Danmarks ratifikation af Kyotoprotokollen, det vil sige om Danmark i overensstemmelse med den beslutning, som allerede foreligger i EU, vil påtage sig en juridisk forpligtelse også over for andre FN-parter til at reducere udledningen med 21 pct. på baggrund af de faktiske 1990-tal.

Klimapolitik koster, og Danmark har en af de absolut hårdeste reduktionsmålsætninger i EU. Efterlevelsen af denne målsætning er en økonomisk og miljøpolitisk udfordring. Men mens vi står over for sådan en hjemlig udfordring, har Danmark samtidig nogle helt klare internationale, miljømæssige og politiske muligheder foran sig. Vi har muligheden for aktivt at medvirke og give et vigtigt bidrag til, at Kyotoprotokollen kan træde i kraft inden verdenstopmødet om bæredygtig udvikling, der bliver afholdt i Johannesburg fra den 26. august til den 4. september i år, mål, som EU's stats- og regeringschefer